

нално неграмотните в групата на най-младите роми. Различни експертни оценки и някои индикатори от изследването дават основание да се формулира хипотезата, че след 2001 г. постепенно е намалял делът на ромските деца, които никога не са тръгвали на училище. Намалял е и делът на ромските деца, отпадащи в първите 4 години от обучението им. С въвеждането на нормативни промени в образователната система, в резултат на които основно образование се завършва след седми, а не след осми клас, делът на ромите със завършено основно образование значително ще нарасне, без това да означава реална промяна в образоваността им. Постепенно се увеличава групата на ромите със средно и висше образование. В резултат на отпусканите стипендии за университетско образование на ромите и на разширениите възможности те да имат достъп до субсидирано от различни фондове магистърско и по-високо образование в Западна Европа и Съединените щати нараства делът на младите роми с много добра образователна квалификация. Общото повишаване на образованието води до постепенно увеличаване на здравната култура. Образованието е тясно свързано с възможностите за работа и с равнището на получаваните доходи, които са значими фактори за достъпа до здравни услуги и за възможностите на лицата и семействата да си осигурят качествено лечение.

Българските държавни институции не събират текущи данни за безработицата или други социални индикатори, дезагрегирани по етнически признак. Но разполагаме с пълните данни за **заетостта и безработицата** по етнически признак за годините, в които се провежда преброяване на населението. Информацията от няколко национални и международни изследвания, представителни не само за цялото население, но и за големите етнически общности, също е от голяма полза.

Масовата продължителна безработица е основен фактор за социално изключване и за изпадането и от другите основни социални сфери. По данни от представително изследване на ЦК на БКП за ромите от 1980 г., обхващащо 4943 лица, заетостта при тях е била много висока – заети са били 88% от мъжете и близо 80% от жените, общо 84% за цялата общност (Димитров и др. 1980). Това високо